

॥ २४ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ मंडलानिभ्रांतमुद्धांतमित्यादीन्मार्गान् अनुलोमविलोमभेदेनद्विगुणतयाचतुर्दश ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ मंडलानां आवर्त्तने अनुलोमविलोमाभ्यासे ॥ ३६ ॥
तस्यतीक्ष्णैर्महावेगैर्भल्लैः सन्नतपर्वभिः ॥ व्यहनत्कार्मुकं राजन्तूणीरांश्चैव सर्वशः ॥ २८ ॥ सच्छिन्नधन्वाविरथः खड्गमुद्यम्य चानदत् ॥ वैदूर्योत्पलवर्णाभंदंति
दंतमयत्सरुं ॥ २९ ॥ भ्राम्यमाणं ततस्तंतुविमलांबरवर्चसं ॥ कालदंडोपमं मेने सुतसोमस्य धीमतः ॥ ३० ॥ सोचरत्सहसा खड्गी मंडलानि सहस्रशः ॥ चतुर्दशमहा
राजशिक्षाबलसमन्वितः ॥ ३१ ॥ भ्रांतमुद्धांतमाविद्धमापुतं विपुतं सृतं ॥ संपातसमुदीर्णं च दर्शयामास संयुगे ॥ ३२ ॥ सौबलस्तु ततस्तस्य शरांश्चिक्षेप वीर्य
वान् ॥ तानापतत एवाशुचिच्छेद परमासिना ॥ ३३ ॥ ततः क्रुद्धो महाराज सौबलः परवीरहा ॥ प्राहिणोत्सुतसोमाय शरानाशी विषोपमान् ॥ ३४ ॥ चिच्छेद तां
स्तु खड्गेन शिष्या च बलेन च ॥ दर्शयन् लाघवं युद्धे तार्क्ष्य तुल्य पराक्रमः ॥ ३५ ॥ तस्य संचरतो राजन् मंडलावर्तने तदा ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन खड्गं चिच्छेद सुप्रभं ॥
॥ ३६ ॥ सच्छिन्नः सहसा भूमौ निपपात महानसिः ॥ अर्धमस्य स्थितं हस्ते सुत्सरोस्तत्र भारत ॥ ३७ ॥ छिन्नमाज्ञाय निस्त्रिंशमवपुत्यपदानि षट् ॥ प्राविध्य ततः
शेषं सुतसोमो महारथः ॥ ३८ ॥ तच्छित्त्वासगुणं चापं रणे तस्य महात्मनः ॥ पपात धरणीं तूर्णं स्वर्णवज्रविभूषितं ॥ ३९ ॥ सुतसोमस्तोगच्छच्छ्रुतकीर्त्तैर्महारथं ॥
सौबलोपि धनुर्गृह्य घोरमन्यत्सुदुर्जयं ॥ ४० ॥ अभ्ययात्पांडवानां कंनिघ्नं शत्रुगणान् बहून् ॥ तत्र नादो महानासीत्पांडवानां विशांपते ॥ ४१ ॥ सौबलं समरे
दृष्ट्वा विचरंतमभीतवत् ॥ तान्यनीकानि दृष्ट्वा निशस्त्रवंति महांति च ॥ ४२ ॥ द्राव्यमाणान्यदृश्यंत सौबलेन महात्मना ॥ यथा दैत्यचमूं राजन् देवराजो मम र्दह ॥
तथैव पांडवीं सेनां सौबलेन व्यनाशयत् ॥ ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि सुतसोमसौबलयुद्धे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच
धृष्टद्युम्नं कपोराजन् वारयामास संयुगे ॥ यथा दृष्ट्वा वने सिंहं शरभो वारयेद्युधि ॥ १ ॥ निरुद्धः पार्षतस्तेन गौतमेन बलीयसा ॥ पदात्पदं विचलितुं नाशकत्तत्र भार
त ॥ २ ॥ गौतमस्य रथं दृष्ट्वा धृष्टद्युम्न रथं प्रति ॥ वित्रे सुः सर्वभूतानि क्षयं प्राप्तं च मे निरे ॥ ३ ॥ तत्रावोचन् विमनसोरथिनः सादिनस्तथा ॥ द्रोणस्य निधनान्नूनं सं
क्रुद्धो द्विपदां वरः ॥ ४ ॥ शारद्वतो महातेजा दिव्यास्त्रविदुदारधीः ॥ अपि स्वस्ति भवेद्यधृष्टद्युम्नस्य गौतमात् ॥ ५ ॥ अपीयं वाहिनीं कृत्स्नामुच्येत महतो भयात् ॥ अ
प्ययं बाह्मणः सर्वान्नोहन्यात्समागतान् ॥ ६ ॥

अस्य असेः सुत्सरोः शोभनमुष्टेः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे पंच
विंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ धृष्टेति शरभोऽष्टपादः सिंहघाती पशुपक्षिशरीरोत्सिंहवत् द्यात्मा ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥